

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/26/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119010435
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Kristína Ferencziová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2119010435.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kristíny Ferencziovej a sudcov JUDr. Martina Žovinca a JUDr. Kataríny Stanislavskej, v trestnej veci vedenej proti obžalovanému F. T., pre zločin obmedzovanie osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. d) Trestného zákona s použitím § 138 písm. d) Trestného zákona, a súčasne pre zločin ublíženie na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona a pre prečin nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Trnava proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 13.2.2020 sp. zn. 3T/12/2019, na verejnom zasadnutí konanom dňa 8.10.2020 takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Trestného poriadku súd zrušuje napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

II. Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovaný
F. T., nar. XX.XX.XXXX v F., trvale bytom T., ul. D. R. XXXX/XX

uznáva sa za vinného, že

od presne nezisteného času v roku 2017 v unimobunke bez popisného čísla, nachádzajúcej sa na pozemku v katastrálnom území Mesta T., zapísanom na liste vlastníctva č. XXXX, v lokalite známej pod názvom "D. H.", a ďalších presne nezistených miestach, do 20.08.2018, kde žil spoločne s Ing. F. I., narodenou v roku XXXX, túto v nepravidelných intervaloch nezisteným spôsobom opakovane fyzicky napádal, čo vyvrcholilo dňa 11. 08. 2018, kedy po návrate z ošetrovania na lekárskej pohotovosti v Hlohovci ju opäť päšťami, kopaním a tiež s použitím fľaše s vodou, rybárskeho prútu a ďalších presne nezistených predmetov bil v smere do hlavy, hrude a ostatných častí tela, čím jej spôsobil pomliaždenie mäkkých tkanív hlavy a tváre s krvným výronom v oblasti čela obojstranne, okolo očnicový krvný výron obojstranne, zlomeninu nosových kostí s miernym posunom kostných úlomkov, pomliaždenie mäkkých tkanív hornej pery s tržné zmliaždenou ranou, podozrenie na pomliaždenie pľúc bazálne, objemný fluidothorax - nahromadenie krvi v hrudnej dutine, plášťový pneumothorax - nahromadenie vzduchu v hrudnej dutine, zlomeninu VI.-VIII. Rebra vpravo v oblasti oblúka s miernym posunom úlomkov, zlomeninu VIII. -XI. rebra vpravo vzadu, zlomeninu III.-V.,X. rebra vľavo v oblasti oblúka, zlomeninu priečných výbežkov 1. - 3. driekového stavca vľavo, pomliaždenie mäkkých tkanív s krvnými výronmi v oblasti pravého ramena a pomliaždenie mäkkých tkanív s krvnými výronmi v oblasti ľavého stehna, pričom keď chcela ísť a vyhľadať lekársku pomoc pre tieto zranenia, bránil jej opustiť pozemok okolo unimobunky, a keď sa pokúsila utiecť, vždy ju chytil, škrtil, zhodil na zem a následne ťahaním po zemi dovliekol späť k unimobunke, kde ju znovu zbil a opakovane sa jej vyhrážal zabitím, ak celú vec oznámi polícii, čím jej spôsobil ďalšie presne nezistené zranenia, čo trvalo až do presne nezistených podvečerných hodín dňa 20.08.2018, kedy sa jej podarilo utiecť a vyhľadať lekársku pomoc, pričom ešte počas úteku ju v T., pri rieke Váh, v mieste zv. Panská záhrada, dobehol a znovu údermi rukou v smere do tváre fyzicky napadol a vyhrážal sa jej, že ju zabije, pričom všetky vyššie popisované fyzické útoky si vyžiadali jej hospitalizáciu vo FN Trnava s potrebou následného liečenia v trvaní 6-8 týždňov,

t e d a

- inému bez oprávnenia, bránil užívať osobnú slobodu a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - násilím a hrozbou inej ťažkej ujmy,

- inému úmyselne spôsobil ťažkú ujmu na zdraví,
 - inému sa vyhrážal smrťou a ťažkou ujmu na zdraví takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu,
- čím spáchal
- zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. d) Trestného zákona
 - zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona
 - prečin nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona

Za to sa mu

u k l a d á :

Podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona s poukazom na § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 41 ods. 2 Trestného zákona úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona sa obžalovanému ukladá ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom bola obžalovaný F. T. uznaný za vinného zo zločinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. d) Trestného zákona, zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona a prečinu nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

od presne nezisteného času v roku 2017 v unimobunke bez popisného čísla, nachádzajúcej sa na pozemku v katastrálnom území Mesta T., zapísanom na liste vlastníctva č. XXXX, v lokalite známej pod názvom "D. H.", a ďalších presne nezistených miestach, do 20.08.2018, kde žil spoločne s Ing. F. I., narodenou v roku XXXX, túto v nepravidelných intervaloch nezisteným spôsobom opakovane fyzicky napádal, čo vyvrcholilo dňa 11. 08. 2018, kedy po návrate z ošetrovania na lekárskej pohotovosti v Hlohovci ju opäť päšťami, kopaním a tiež s použitím fľaše s vodou, rybárskeho prútu a ďalších presne nezistených predmetov bil v smere do hlavy, hrude a ostatných častí tela, čím jej spôsobil pomliaždenie mäkkých tkanív hlavy a tváre s krvným výronom v oblasti čela obojstranne, okolo očnicový krvný výron obojstranne, zlomeninu nosových kostí s miernym posunom kostných úlomkov, pomliaždenie mäkkých tkanív hornej pery s tržné zmliaždenou ranou, podozrenie na pomliaždenie pľúc bazálne, objemný fluidothorax - nahromadenie krvi v hrudnej dutine, plášťový pneumothorax - nahromadenie vzduchu v hrudnej dutine, zlomeninu VI.-VIII. Rebra vpravo v oblasti oblúka s miernym posunom úlomkov, zlomeninu VIII. -XI. rebra vpravo vzadu, zlomeninu III.-V.,X. rebra vľavo v oblasti oblúka, zlomeninu priečných výbežkov 1. - 3. driekového stavca vľavo, pomliaždenie mäkkých tkanív s krvnými výronmi v oblasti pravého ramena a pomliaždenie mäkkých tkanív s krvnými výronmi v oblasti ľavého stehna, pričom keď chcela ísť a vyhľadať lekársku pomoc pre tieto zranenia, bránil jej opustiť pozemok okolo unimobunky, a keď sa pokúsila utiecť, vždy ju chytil, škrtil, zhodil na zem a následne ťahaním po zemi dovliekol späť k unimobunke, kde ju znovu zbil a opakovane sa jej vyhrážal zabitím, ak celú vec oznámi polícii, čím jej spôsobil ďalšie presne nezistené zranenia, čo trvalo až do presne nezistených podvečerných hodín dňa 20.08.2018, kedy sa jej podarilo utiecť a vyhľadať lekársku pomoc, pričom ešte počas úteku ju v Hlohovci, pri rieke Váh, v mieste zv. Panská záhrada, dobehol a znovu údermi rukou v smere do tváre fyzicky napadol a vyhrážal sa jej, že ju zabije, pričom všetky vyššie popisované fyzické útoky si vyžiadali jej hospitalizáciu vo FN Trnava s potrebou následného liečenia v trvaní 6-8 týždňov.

Za to súd obžalovanému podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona s poukazom na 38 ods. 2, Trestného zákona, § 41 ods. 2 Trestného zákona uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky . Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálny stupňom stráženia. Zároveň podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona uložil obžalovanému ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie čo do viny a konania, ktoré rozsudku predchádzalo obžalovaný, toto bližšie odôvodnil tým, že súd neprávne právne posúdil skutok. Nedostatočne sa vysporiadal s tvrdením obžalovaného o jeho nevine a s obsahom výpovede poškodenej na hlavnom pojednávaní dňa 13.2.2020. Vina obžalovaného nebola preukázaná bez akýchkoľvek pochybností, súd interpretoval

výpoveď poškodenej jednostranne a v neprospech obžalovaného. Ten nespochybňuje zranenia poškodenej objektívne spôsobené, ale on jej ich nespôsobil. S poškodenou sa hádali, strkali do seba, navzájom sa napádali, ale nikdy ju nenapadol tak, že by jej spôsobil zranenia tak ako sú popísané vo výroku rozsudku. Obžalovaný si okolnosti kritického obdobia nepamätá, čo aj poškodená nepriamo potvrdila, keď uviedla, že nevedel pochopiť, že ona si toto nemohla urobiť, že sa aj rozplakal. Poškodená nedostatočne časovo a skutkovo vymedzila konanie obžalovaného, znalec popísal mechanizmus vzniku zranenia prasknutia, resp. zlomenia rebier prudkými údermi, kopaním, avšak poškodená uviedla, že obžalovaný hodil do nej vankúš. Nebol predložený žiaden priamy dôkaz, že zranenia spôsobil poškodenej obžalovaný. Výpoveď poškodenej, o ktorej sa znalec vyjadril, že nesie znaky všeobecnej a špecifickej vierohodnosti, nemožno použiť ako dôkaz, pretože nebola urobená kontradiktórnym spôsobom. Obžalovaný sa poškodenej nevyhrážal, neobmedzoval jej slobodný pohyb, mohla sa zdržiavať na určitom mieste podľa vlastného rozhodnutia, aj z neho odísť. Túto možnosť - odísť z unimobunky - nevyužila. Žiada preto napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Odvolanie podal aj prokurátor, ktoré následne odôvodnil (citácia):

„Rozsudok Okresného súdu v Trnave sp. zn. 3T/12/2019 vo výroku o vine ako aj o treste považujem za nezákonný a zmätočný z nasledovných dôvodov: Okresný súd v Trnave na hlavnom pojednávaní dňa 13.2.2020 ako aj následne v písomne vyhotovenom rozsudku v právnej vete uviedol, že obžalovaný F. T. inému bez oprávnenia bránil užívať osobnú slobodu a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - násilím a hrozbou inej ťažkej ujmy, inému úmyselne spôsobil ťažkú ujmu na zdraví, inému sa vyhrážal smrťou a ťažkou ujmu na zdraví takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu, čím spáchal - zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. d) Trestného zákona, - zločin ublíženie na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona a - prečin nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona.

V odôvodnení predmetného rozsudku sa okrem iného uvádza, že na rozdiel od obžaloby podanej prokuratúrou sa súd nestotožnil s názorom prokuratúry, že poškodená Ing. I. bola vo vzťahu s obžalovaným v pozícii blízkej osoby, tak ako to má na mysli Trestný zákon v ustanovení § 127 ods. 4 Trestného zákona. Súd pri tom poukázal na výpovede poškodenej ako aj obžalovaného na hlavnom pojednávaní, kde samotná poškodená vypovedala, že nebola vo vzťahu s obžalovaným, len bývali spolu v unimobunke. S poukazom na vyššie uvedené je preto zmätočné, že súd v skutkovej vete ako aj v právnych vetách vypustil priťažujúcu okolnosť, že poškodená a obžalovaný žili spolu vo vzťahu a teda skutkov sa obžalovaný dopustil voči chránenej osobe - blízkej osobe podľa § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, ale následne v právnej kvalifikácii skutkov ponechal priťažujúcu okolnosť - na chránenej osobe pri zločine obmedzovanie osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. d) Trestného zákona. Mám za to, že v danom prípade výroková časť rozsudku je v rozpore s jeho odôvodnením. V prípade, že súd sa nestotožnil s názorom, že skutky boli obžalovaným spáchané voči blízkej osobe (chránenej osobe v zmysle Trestného zákona), nemôže byť táto priťažujúca okolnosť vyjadrená v žiadnom z trestných činov, za ktoré páchatel súd odsudzuje, teda ani v právnej kvalifikácii zločinu obmedzovanie osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. d) Trestného zákona. Vzhľadom k uvedenému navrhujem, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok prvostupňového súdu a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vrátil vec Okresnému súdu Trnava na nové prejednanie a rozhodnutie, resp. podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku vo veci rozhodol sám tak, že zruší výrok o vine a treste odvolaním napadnutého rozsudku Okresného súdu Trnava sp. zn. 3T/12/2019 zo dňa 13. 2. 2020 a obžalovaného F. T. uzná vinným zo spáchania zločinu obmedzovanie osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. d) Trestného zákona, zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona a prečinu nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona a podľa § 155 ods. 1 Tr. zákona s poukazom na § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 41 ods. 2 Trestného zákona obžalovanému F. T. uloží úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia (§ 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona).“ Na verejnom zasadnutí, ktoré tunajší súd nariadil na rozhodnutie o podaných odvolaniach, obhajca obžalovaného vyhlásil, že na podanom odvolaní obžalovaný nezotrváva, pričom toto vyhlásenie vydáva po dohode s obžalovaným. Predseda senátu odvolacieho súdu zobral na vedomie späťvzatie odvolania obžalovaným. Prokurátor žiadal vyhovieť jeho odvolacím námietkam ohľadom právnej kvalifikácie a nesúladu skutkovej a právnej vety.

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,

b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,

c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,

d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,

e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo

f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal prokurátor ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výroku o vine a treste, proti ktorým je tento opravný prostriedok prípustný. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a tak zistil, že odvolanie prokurátora je dôvodné.

Okresný súd skutok opísaný v obžalobnom návrhu prejednal v celej šírke v súlade s ustanovením § 278 Trestného poriadku a z vykonaných dôkazov po ich vecnom vyhodnotení vyvodil skutkové závery, ktoré z nich vyplývajú, a skutok posúdil podľa znakov trestných činov, z ktorých uznal obžalovaného za vinného. Z výsledkov vykonaného dokazovania bolo preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutku tak, ako mu je kladený za vinu obžalobou a prvostupňovým rozsudkom.

Súd prvého stupňa v súlade s požiadavkou zákonodarcu v písomnom odôvodnení napadnutého rozsudku jasne a zrozumiteľne a veľmi podrobne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z odôvodnenia je taktiež zrejmé, akými právnymi úvahami sa okresný súd spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a tiež ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaného.

Všetky vo veci vykonané dôkazy okresný súd v dôvodoch napadnutého rozsudku veľmi podrobne rozoberá, preto krajský súd v podrobnostiach na tieto dôkazy len poukazuje.

Z usvedčujúcich dôkazov krajský súd poukazuje predovšetkým na výpoveď svedkyne-poškodenej, svedkov MUDr. H., MUDr. G., C. T., G. U., H. G., G. C. a ďalších.

Nebolo preukázané, že by práve poškodená, alebo uvedení svedkovia, mali dôvod obžalovaného krivo obviňovať.

Okresný súd sa dôsledne vysporiadal aj s obranou obžalovaného, ktorou namietal alkoholizmus u poškodenej a možnosť, že si zranenia spôsobila sama.

Keďže všetky dôkazy preukazujúce vinu obžalovaného boli vykonané v súlade so zákonom a ani odvolací súd nezistil dôvod týmto neveriť, osvojil si výrok o vine z prvostupňového rozsudku.

Rovnako možno totiž súhlasiť so záverom okresného súdu, ktorý sa nestotožnil s obžalobou v tom, že poškodená bola vo vzťahu s obžalovaným v pozícií blízkej osoby. Na jeho úvahy v tomto smere (strana 8 posledný odsek až strana 9 predposledný odsek) v plnom rozsahu krajský súd poukazuje, bez potreby ich opakovania.

Okresný súd však pochybil, keď vo výroku napadnutého rozsudku - pri právnej kvalifikácii a zároveň v jeho odôvodnení napriek tomu konštatoval, že obžalovaný sa dopustil zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona vo viacčinnom súbehu so zločinom obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. d) Trestného zákona ako aj prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona. V nesúlade s právnymi úvahami, ktoré neskôr okresný súd rozviedol v odôvodnení, tak právne kvalifikoval správanie obžalovaného aj ako trestný čin spáchaný na blízkej osobe, teda podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a) aj písm. d) Trestného zákona, teda s použitím kvalifikačného znaku spáchania trestného činu obmedzovania osobnej slobody na blízkej osobe.

Krajský súd vzhľadom na vyššie uvedené napadnutý rozsudok zrušil v celom rozsahu.

Keďže boli splnené podmienky uvedené v § 322 ods. 3 Trestného poriadku, rozhodol o výroku o vine a treste a spôsobe jeho výkonu sám a uznal obžalovaného za vinného na skutkovom základe ako v podanej obžalobe, skutok kvalifikoval ako zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona vo viacčinnom súbehu so zločinom obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. d) Trestného zákona ako aj prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona. Za to mu uložil v zhode s rozhodnutím okresného súdu úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyroch) rokov, teda na dolnej hranici zákonnej trestnej sadzby, za použitia ustanovení § 38 ods. 2 Trestného zákona a § 41 ods. 2 Trestného zákona. Je predpoklad, že uloženie nepodmienečného trestu v takejto výmere dostatočným spôsobom splní účel tak individuálnej ako aj generálnej prevencie. Krajský súd rozhodol o zaradení obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona, teda s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný v posledných 10-tich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin a rovnako uložil aj ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou s ohľadom na závery znaleckého posudku. Vzhľadom na hore uvedené skutočnosti krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.